

Πειραματισμοί σε τaráτσες και προαύλια

«Μια εκδρομή» - Ομάδα MKULTRA 9ο Γυμνάσιο Θησείου - Πρώτος στοχασμός: περί όσων μπορούν να τεθούν εν αμφιβόλω - Ομάδα NOVA MELANCHOLIA στο Γαλλικό Ινστιτούτο

Της ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΤΖΙΡΗ

Στο υπερυψωμένο σχολικό προαύλιο με θέα το Αιγάλεω Ορος, μια οθόνη σε χρώματα '70s μοστράρει τουριστική Ελλάδα με «bouzoukí», «sirtakí» και πολύ Παρθενώνα.

Στο μικρόφωνο ένας νεαρός απειλεί χαμογελαστά «Δεν έχει μυθοποίηση σήμερα, αλλά πραγματικότητα!» Φράσεις όπως «η Αθήνα άλλαξε, εμείς πόσο συμμετέχουμε στην καταστροφή της», «τι άνθρωποι την κατοικούν», «από πού ήρθαν» προμηνύουν πικρές αναδρομές στο παρελθόν και άβολες φιλοσοφικούπαρξιακές εμβαθύνσεις στο παρόν.

Και ιδού η έκπληξη για τα κουρασμένα κύτταρά μας. Η νυχτερινή περιήγηση σε τάξεις και ατμοσφαιρικά φωτισμένες απαστράπτουσες αυλές εξελίσσεται σε ένα είδος διαλογισμού απρόσμενα ζωογόνου, πάνω στην πόλη και τον εαυτό μας. Στην ευχάριστα ανοίκεια 70λεπτη θεατρική συνεύρεση, ηθοποιοί, κοινό και χώρος συμπλέκονται σε μια μοναδική σχέση χωροταξικής αλληλουχίας και συλλογικής μνήμης, αναδεικνύοντας μια Αθήνα με δυνατότητες εξελισσόμενου ζωντανού οργανισμού.

Περφόρμερ αφηγούνται, χωρίς δραματικότητα, μελαγχολικές ιστορίες εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης του '50 και '60. Μια αληθινή πολυεθνική τάξη 10χρονων ζητά να απαντήσουμε στο φαινομενικά απλό ερώτημα «από τι φτιάχνεται η αγάπη». Ένας πετυχημένος Έλληνας Αμερικής ομολογεί μέσω Skype «κι όταν φεύγουμε, μένουμε πίσω». Ένας κάτοικος αναπολεί ξυλόφουρνους και λόφους με μαργαρίτες του παλιού Θησείου. Ενδιάμεσα, φτιάχνονται σπανακόπιτες που προσφέρονται στο τέλος με κρασί στην καθιστή ετερόκλητη ομήγυρη. Παρ' ότι λίγο αδέξιο «δραματουργικά», το συγκινητικό αυτό μάθημα αστικού ήθους και κοινωνικής μνήμης αποπνέει αισθητική φρεσκάδα, παιγνιώδη επιπονητικότητα και σοφία ζωής.

Site specific πειραματισμοί φωτογραφίζουν πόλη και ανθρώπους, αναμοχλεύοντας τιμμεντοποιημένες συνειδήσεις και αποσιωπημένες προσωπικές ευθύνες. Τη σωστή στιγμή. Μια όαση νεανικότητας, ταλέντου και ελπίδας. Ερμηνεύουν: Βασιλική Δήμου, Ράνια Κελαϊδίτη, Μαίρη Λούση, Ευαγγελή Φίλη, Φαίδρα Χατζηκωνσταντή κ.ά. Σκηνοθεσία Γκίγκη Αργυροπούλου, Πέντερ Κερκ.

**Πιο σύνθετων προθέσεων αλλά με ασαφή, μπερδεμένα αποτελέσματα, υπήρξε το δρώμενο με τον μακροσκελή τίτλο των πολύ γνωστότερων NOVA MELANCHOLIA (σύνθεση: Μανώλη Τσίπου, Βασίλη Νούλα). Η πειραματική ομάδα επιχειρεί μια οπτικοακουστική αναπαράσταση φιλοσοφικών στοχασμών του Ντεκάρτ περί «ριζικής αμφισβήτησης των πάντων, με το Εγώ ως απόλυτο κριτή της πραγματικότητας». Η θεατρική προσφυγή στη φιλοσοφία ως τρόπου προσέγγισης του νοήματος των πραγμάτων είναι ένας υψηλός στόχος που προσεγγίζεται ως εξής: Μια αγέλαστη, εύσωμη πλην εντυπωσιακά ευλύγιστη ηθοποιός με φτερά από φελιζόλ (Βίκυ Κυριακουλάκου), επιδίδεται με ακρίβεια και προσήλωση σε κοπιώδη τεντώματα πάνω σε αλουμιένιες σκαλωσιές. Κάτι σαν «ζέσταμα» πριν από το φιλοσοφικό άλμα. Στο πιάνο ένας νέος (Τάσος Στάμου) με μια αφίσα του Ντεκάρτ στην πλάτη, δοκιμάζει τα πλήκτρα. Ανάμεσα σε «Μπάουχαους» και παράσιτα ενισχυτών, στριμύχνονται σκέψεις του Ντεκάρτ για τον άνθρωπο: πίστη/ αμφιβολία, πραγματικότητα/ μυθοπλασία, αλήθεια/ ψέμα, θεός/ διάβολος. Δύσκολα ζητήματα και πώς να απαντηθούν με παιδικούς αυτοσχεδιασμούς και μια παιδική φαντασία δίχως όρια, των οποίων η χάρη εξανεμίζεται μετά 10'.

Σποραδική Ζιλιέτ Γκρεκό κομίζει λίγη σωτήρια πραγματικότητα στην επτασφράγιστη αϋλία των συμβολισμών. Ξαφνικές δυναμικές μουσικές παρεμβάσεις σπάνε κάπως την αφηγηματική στατικότητα. Παράλληλα, η νεαρή ηθοποιός, εμφανώς ενθουσιασμένη με την πολυσχιδία του ρόλου της, συνεχίζει με πόζες, γυμναστικές (γέφυρα, λαμπάδα κ.λπ.), τραγούδια, τελετουργικές αναγγελίες στο μικρόφωνο μιας «εποχής του σκότους». Ένας Ιησούς με ακάνθινο στεφάνι, ένα κορίτσι με τρία κεφάλια, ένας άνθρωπος χωρίς χέρια, κλείνουν υπό τους ταιριαστά γριφώδεις ήχους της Λένας Πλάτωνος, μια νάϊφ θεατρική βραδιά, γεμάτη ιδέες. Όμως το κενό δεν δύνανται να καλύψουν οι βαρύγδουπες αναφορές στον Γάλλο ορθολογιστή φιλόσοφο, μήτε οι γοητευτικές συνθήκες του φυσικού σκηνοικού - η πόλη το σούρουπο από μια κεντρική αθηναϊκή ταράτσα. *